

SUMMARY

Acts of Research: Knowledge Production in Contemporary Arts between Knowledge Economy and Critical Practice

The term ‘knowledge society’ is used to refer to the increasing relevance of non-manual *knowledge-producing* labour in current post-industrial economies. Contemporary art, especially since 1989, has not been left out of this trend, to the extent that today it is not rare to see artists and curators described as *knowledge producers* and exhibitions and art works as *instances of knowledge production*. *Acts of Research: Knowledge Production in Contemporary Arts between Knowledge Economy and Critical Practices* analyses this development.

The academic discussion of knowledge production in the arts has taken place mostly in seminars and articles, in which knowledge is often discussed as an intrinsic quality of the artwork. *Acts of Research*, however, is devoted to studying the rise of knowledge production in contemporary art from the perspective of artistic, curatorial and educational research with an awareness of larger political, economic, geographical and art-related aspects. The concept of ‘acts of research’ is suggested as a way to understand knowledge production as a creative act in which research carried out in relation to a specific material challenges and resists the protocols of conventional knowledge production and norms. It is argued that knowledge production is not a stable concept, but may indicate a series of acts of research that allow each art practice to participate in a collective constitution of both the term and its practice.

The conclusions are based on two different methodological approaches that structure the thesis. First, Chapter One traces the conceptual history of the term ‘knowledge production’, originally coined in economics and entering arts discourse as a critical term deployed against the rapidly growing global economy of the 1990s, and subsequently becoming a contested term in the new millennium due to its parroting of the discourse of that same global economy. Second, Chapters Two, Three and Four provide close readings of practices of artistic research in relation to the image and war (Hito Steyerl, The Otolith Group and Rabih Mroué), curatorial research in relation to global dynamics (*Home Works: A Forum for Cultural Practices* 2002-2013, *III Bienal de La Habana* and *dOCUMENTA (13)*) and educational projects in relation to knowledge and market economy (Tania Bruguera’s *Cátedra de Arte de Conducta*, Henriette Heise and Jakob Jakobsen’s *Copenhagen Free University* and Boris Buden’s *Learning Place*, part of the Former West Congress 2013); these readings are undertaken in order to understand the practices and workings of the specific mode of knowledge production unfolding through acts of research in the contemporary arts.

RESUME AF AFHANDLINGEN

Forskningshandlinger: Vidensproduktion i samtidskunsten mellem vidensøkonomi og kritisk praksis

Vidensproducerende arbejde har i vores postindustrielle samfund og økonomi en stadig stigende relevans og samtidskunsten har ikke undgået denne udvikling. Særligt efter 1989 er kunsten sat i forbindelse med vidensproduktion og det er i dag ikke et sjældent syn, at kunstnere og kuratorer beskrives som vidensproducenter og udstillinger som katalysatorer for vidensproduktion. Afhandlingen *Forskningshandlinger: Vidensproduktion i samtidskunst mellem vidensøkonomi og kritisk praksis* analyserer denne udvikling.

De akademiske diskussioner om vidensproduktion har ofte fundet sted i forbindelse med seminarer eller i artikelform, hvor det diskuteres hvorvidt viden er en iboende kvalitet i kunsten. Til forskel herfra analyserer *Forskningshandlinger* vidensproduktion i samtidskunsten med udgangspunkt i kunstnerisk og kuratorisk forskning og i projekter, der undersøger læring, med et blik for større politiske, økonomiske, geografiske og kunstspecifikke aspekter. Begrebet 'forskningshandlinger' bruges til at forstå vidensproduktion som en kreativ handlen, hvori forskning med et bestemt materiale udforsker normer og protokollerne for traditionel vidensproduktion. Der argumenteres for, at vidensproduktion ikke er et stabilt begreb, men i stedet består af en serie af 'forskningshandlinger', der tillader hver kunstpraksis igen og igen at bidrage til en kollektiv definition af både begrebet og dens praksis.

Ovenstående konklusioner drages på baggrund af en samkøring af to metodisk forskellige tilgange, som også giver afhandlingen dens struktur. Kapitel 1 beskriver vidensproduktionens begrebshistorie, der begynder i økonomisk teori i 1960’erne, bliver en del af samtidskunstens kritiske diskurs brugt mod den hurtigt voksende globale økonomi i 1990’erne og kritiseres i det nye årtusinde for at gentage og understøtte selv samme økonomiske strukturer. Kapitel 2, 3 og 4 består af nærlæsninger af kunstnerisk forskning i relation til krig og billede (Hito Steyerl, The Otolith Group og Rabih Mroué), kuratorisk forskning i relation til globale dynamikker (*Home Works: A Forum for Cultural Practices 2002-2013, Bienal de La Habana III* og *dOCUMENTA (13)*) og kunstprojekter med læring i fokus i relation til videns- og markedsøkonomi (Tania Brugueras *Cátedra de Arte de Conducta*, Henrique Heise og Jakob Jakobsens *Copenhagen Free University* og Boris Budens *Learning Place*, der var en del af Former West Congress 4 i 2013). Disse nærlæsninger udfolder, hvordan vidensproduktionens praksisser og dynamikker som forskningshandlinger er situeret i et forskningsfelt, de samtidig udfordrer og ændrer.